

620. PŘI SEDÁNÍ ZA STOLY

1155.

Se - da - jte, dru - žky, za sto - ly, se - da - jte, dru - žky, za sto -
ly, a já pů - jdu do ko - mo - ry.

[: Sedajte, družky, za stoly, :]
a já půjdu do komory.

Sedajte, družky, za stoly,
a já půjdu do komory.

Sedajte, družky, za stoly,
a já půjdu do komory.

Jak do komory vkročila,
hned svůj věneček složila.

Jak do komory vkročila,
hned svůj vrkúček zbořila.

Jak do komory vkročila,
hned své pantličky složila.

Ach, můj věnečku zelený,
za sto tolarů zjednaný!

Ach, můj vrkúčku rozmilý,
ze zlatých vlásků pletený!

Ach, mé pantličky červené,
za sto tolarů kúpené!

1156. *Jiné čtení*

Z Násilé

Šla do komory, plakala,
tam zelený věnek
a zlatý prstenek
skladala.

Hraj mně, muziko, vesele,
dokad mam prstenek
a zelený věnek
na hlavě.

A jak věnek pozbudu,
smutku a žalosci
nabudu.

Z doplňků

Od Strážnice

Za stoly sedáme,
krásnou nevěstu máme.

Máme my ju, máme
v zeleném vinečku.

On sa jí promění
za malú chvílečku.

621. SLÉPKA A KOHOUT

Na svatbě starosvatka upečenou kouru do šatky zavazuje tak, aby jí hlava rozmarýnem okrášlená vyhlídala. I vyleze s ní na stolicí a zpívá, an jí hudba hraje:

1157.

Od Starého Jičína

A když by - lo ko - le ve - sna, to ku - ři - čka vaj - co sně - sla, ko - ko - ko - ko -
ko - ko - kdak, sně - sla vaj - ca za pa - tak, ko - ko - ko - ko - kdak.

Se strany druhé družba chytá kouru, vylezev na druhou stolicí u stolu, a při slově posledním (kokokokdak) rovnýma nohama na stůl skočí; zevšad mu zpívají:

načež odpovídá:

Ty ko - ko - šku ně - li - taj, tej ku - ři - čky ně - chytaj!

Ja ju chy - tnu.